

KURUMSAL RİSK YÖNETİMİ UYGULAMA SÜRECİ

1. Kurumsal Risk Yönetimi Kavramı ve Önemi

Son yıllarda ticari ilişkilerde rekabet ortamı ve iletişim olanaklarının gelişmesi, işletmelerin performanslarının yalnızca hissedarlar (ortak) düzeyinde değil; müşteriler ve çalışanlar düzeyinde de ölçülmesi gerektiğini ortaya koymaktadır. Dolayısıyla işletme başarılarının ölçülmesinde gerekli sermaye oranı, net kar marjı, aktif devir hızı gibi finansal verilerin yeterli olmadığı; buna ek olarak finansal olmayan verilerin de performans ölçümünde gerekli olduğu sonucuna ulaşılabilir. Bu kapsamda performans kavramının içeriğinin gelişmesi, risklerin kurum düzeyinde ele alınması gerekliliğini de beraberinde getirmektedir.

World.com, Enron, Tycon, Barings Bank vb. yaşanan işletme skandallarının temelinde yer alan asıl neden, risk yönetiminin yapılmaması değil, risk yönetimi anlayışının etkin olarak süreçlere yansıtılamamasıdır. Başka bir ifadeyle risk yönetimi, işletmelerin karar alma süreçlerinin etkin bir parçası haline getirilememiştir. İşletmeler üzerinde oluşturulan büyük kar oluşturma ve hisse değerini arttırma baskılarının, yöneticilerin bireysel açgözlülükleri ile birleşerek işletmeleri hesapsız riskler almaya ittiği kabul edilebilir. Dolayısıyla, işletmeyle ilgili diğer kesimlerin çıkarları göz ardı edilerek tüm sorumlulukların üst düzey yöneticilere bırakıldığı ve bu noktada belirli bir işletme kültüründen bahsetmenin mümkün olmadığı söylenebilir.

Kurumsal risk yönetimi, son yıllarda işletmelerin rekabet avantajı elde etmesinde önemli yararları olan ve büyük işletmelerde uygulama alanı bulan bir yaklaşım olarak dikkat çekmektedir. Toplumun işletmelerden daha doğru ve güvenilir bilgi talep etmesi doğrultusunda yeni bir fikir olarak gündeme gelen "kurumsal risk yönetimi", işletmelerin karşılaştığı tüm risklerin yönetim kurulunun denetimi olmadan yönetilemeyeceğini savunan bir yönetim yaklaşımı olarak ortaya çıkmıştır. Bu bağlamda kurumsal risk yönetiminin, yönetim kurullarının sorumluluğu altında işletmeyi etkileyebilecek tüm risklerin tüm çıkar gruplarının beklentileri doğrultusunda yönetilmesine odaklanan bir yaklaşım olduğu söylenebilir.

Kurumsal risk yönetiminin amacı, risk zekâsı kavramını işletmeye aşlamaktır. Buna göre, risk zekâsına sahip kurumların aşağıdaki özelliklere sahip olduğu ifade edilebilir:

- Risk yönetim uygulamaları bütün kurumu kapsayan, farklı iş kollarındaki işletmelerinde oluşmuş risk yönetim siloları arasındaki bağlantıları kuran,
- Tüm risklere (finansal, operasyonel, stratejik, kredi, likidite, itibar, iş devamlılığı, güvenlik, gizlilik, sektör özellikli, rekabet riskleri gibi) hitap eden risk yönetim stratejilerini bulunduran,
- Risk yönetim yaklaşımlarında risk olaylarını sadece birer birer ele almayı, birden fazla riskin birbirlerini nasıl etkileyeceğini irdeleyen, risk senaryoları üreten ve bu senaryolara karşı yanıtlarını planlayan,
- Kurumsal kültüre risk yönetimi kavramını aşıl原因 ve böylece strateji belirleme ve karar alma süreçlerini riskleri göz önüne alarak yapan,
- Sadece risklerden kaçınmaya odaklanmamış, bununla birlikte kuruma değer yaratma adına doğru riskleri doğru zamanlarda almaya odaklanmış risk yönetim felsefesini içeren kurumlardır.

2. Kurumsal Risk Yönetimi ile İlişkili Kavramlar

Kurumsal risk yönetimi olgusu, işletmenin karşılaşabileceği riskler karşısında mevcut konumunu korumak; aynı zamanda elde edilebilecek fırsatlar karşısında tüm kurum çalışanlarıyla birlikte organize olarak yürütülen kapsamlı bir risk yönetimi faaliyeti olarak değerlendirilebilir.

İşletmelerde kurumsal risk yönetiminin varlığı için kurumsal yönetim, hat, portföy ve paydaş yönetimi, risk transferi, risk çözümlenme ile veri ve teknoloji kaynaklarına yönelik organizasyonel yapılanmaların bulunması gerekmektedir.

2.1 Kurumsal Yönetim: Ekonomik İşbirliği ve Kalkınma Örgütü'ne göre kurumsal yönetim, bir işletmenin yönetimi, yönetim kurulu, hissedarları ve diğer menfaat sahipleri arasındaki ilişkileri kapsayan bir yönetim yaklaşımıdır.

Kurumsal yönetim kavramı, bir işletmede risk yönetimi faaliyetlerinin verimli şekilde gerçekleştirilebilmesi için en temel koşulların başında gelmektedir. Bu bağlamda, işletmelerde kurumsal yönetim ve dolayısıyla risk yönetim uygulamalarının etkin biçimde yerine getirilememesi, yatırımcılar ve diğer paydaşların finansal raporlar hakkında kaliteli ve doğru bilgi elde edememesine neden olabilmektedir.

2.2 Hat Yönetimi: Bir işletmenin üretim hattı genellikle, coğrafi gruplar, tüketici grupları, ürün ya da bunların birleşimi olan fonksiyonel birimler şeklinde düzenlenmiştir. Hat birimleri olarak da adlandırılan fonksiyonel birimler, işletmenin finansal ve operasyonel risklerinin meydana geldiği yerler olarak düşünülebilir. Dolayısıyla her bir birimde meydana gelebilecek risklerin sistemli bir biçimde işletme amaçları doğrultusunda yönetilmesi, hat yönetimi olarak ifade edilebilir.

2.3 Portföy Yönetimi: Her bir işletme, içinde yer aldığı sektöre göre farklı risklere maruz kalabilmektedir. İşletmelerde kurulabilecek kurumsal risk yönetimi birimleri yoluyla, işletmenin kendi faaliyet alanıyla ilgili meydana gelebilecek tüm riskler olasılık ve etki hesaplarına göre belirlenerek işletmede tutulacak, yönetilecek, paylaşılacak ve tamamen ortadan kaldırılacak riskler belirlenebilmekte ve risk yönetimiyle ilgili alınabilecek kararlar yönetim kurullarına iletilebilmektedir.

İşletmeyi ilgilendiren riskler (risk portföyü) işletmeden işletmeye farklılık göstermekle birlikte, portföyler genellikle risklerin büyüklüğüne göre şu gruplarda sıralanabilir:

- Küresel
- İşletmeye Özgü
- Önemsiz
- Gelişmekte olan riskler şeklindedir.

Kurumsal risk yönetiminin amacı, işletme varlıklarında azalmaya neden olabilecek belirsizliklerin, fırsat bakışıyla ele alınması ve olasılık ve etkilerinin hesaplanarak, hangi risklerin transfer edileceği, azaltılacağı, kabul edileceği ya da tamamen ortadan kaldırılacağına yönelik kararların alınmasına yönelik bir sistem ortaya koymaktır. Risklerin portföy bazında değerlendirilmesi; başka bir anlatımla işletmedeki her bir birimi ilgilendiren risklerinin tamamının ele alınması, kurumsal risk yönetimi uygulamalarının geliştirilmesi noktasında önemli katkılar sunmaktadır.

2.4 Risk Transferi: Risklerin transfer edilmesi (paylaşılması), mevcut risklerin olasılık ve etkilerinin azaltılması için alınacak önlemlerden biri olarak kabul edilmektedir. Risk etkilerinin işletmenin risk alma istekliliği sınırlarını aştığı ve işletme yönetiminde, risklerin yönetilebileceğine dair bir kanının bulunmadığı, diğer yandan temel stratejiler ve hedeflere göre bu riskli faaliyetin bırakılmasının da mümkün olmadığı durumlarda işletme tarafından riskli faaliyetin kurum dışı üçüncü taraflara transferi mümkün olabilmektedir. Finansal piyasalarda risklerin paylaşılması için forward, futures, opsiyon, swap gibi birçok türev ürün geliştirilmiştir.

2.5 Risk Analizi: İşletmeler, maruz kalabilecekleri riskleri belirledikten sonra, risklerin işletmeye ne düzeyde bir etkisi olacağını bilimsel yöntemlerle analiz ederek kayıplarını en aza indirebilmektedir.

Riskler zamanında ve tam olarak ölçülebilmelidir. Bazı riskler kantitatif (nicel) yöntemler ile ölçülebilmekte ve sayısallaştırılabilmekte iken, bazı risklerin ölçümünde kalitatif (nitel) yöntemler kullanılmaktadır. Ayrıca kullanılan ölçüm sistemlerinin doğruluğunun periyodik olarak test edilmesi gerekmekte ve testten geçemeyen yöntemlerin iyileştirilmesi veya değiştirilmesi önem taşımaktadır. Aksi durumda işletmenin, kullandığı modellerin uygun olmaması nedeni ile model riskine maruz kalacağı belirtilebilir.

2.6 Veri ve Teknoloji Kaynakları: İşletmelerde veri ve teknolojik kaynakların yetersiz kullanılması, risk yönetimi konusundaki çabaların yetersiz kalmasına, buna bağlı olarak kurum kaynaklarının boşa harcanmasına sebep olmaktadır. Teknolojinin etkili kullanımı sonrasında elde edilen veriler işletme karar alma süreçlerine entegre edilerek risklere karşı etkin çözümler geliştirilebilmektedir.

2.7 Paydaş Yönetimi: İşletmelerin küreselleşme ile birlikte yeni pazarlarda yer alması, işletme faaliyetlerinden etkilenen çıkar gruplarının sayısını da arttırmaktadır. Paydaşlar arasındaki çıkar çatışmalarını en aza indirmeyi amaçlayan kurumsal yönetim, kurumsal risk yönetimi sisteminin gelişmesi ve yaygınlaşmasına sebep olmaktadır.

3. Kurumsal Risk Yönetimi Süreçleri

Kurumsal risk yönetimi, “iç ortam, hedeflerin belirlenmesi, risklerin tanımlanması, risklerin değerlendirilmesi, risk tutumu, kontrol faaliyetleri, bilgi- iletişim ve izleme” süreçlerinden oluşmaktadır. Bu süreçler etkin bir kurumsal risk yönetimi sistemini temsil etmekle birlikte birbirinden bağımsız olarak düşünülmemelidir.

3.1 İç Ortam (Kontrol Ortamı)

İç ortam, işletme içindeki herkesin uyum içerisinde ve risk bilincine sahip olmasını sağlamak ve kurumsal risk yönetiminin diğer unsurlarının temeli olarak görülmektedir. İç ortam içerisinde kurumun risk yönetim felsefesi, risk iştahı, yönetim kurulu üyeleri tarafından risk yönetim sürecinin denetimi gibi bileşenler yer almaktadır.

İç ortam, uygun pozisyonlarda nitelikli çalışanların bulunması ile doğrudan ilişkili bir kavramdır. İşletmede insan kaynakları biriminin, bu kapsamda kontrol ortamının tesis edilmesinde önemli rolü bulunmaktadır. Bu kapsamda, çalışanların işletme hedeflerinin başarılmasına ilişkin ve bu konudaki risklerin minimize edilmesine yönelik yeterliliklerin önemli olduğu kabul edilebilir.

Bir işletmenin iç ortamı, risk yönetim felsefesi, risk iştahı, yönetim kurulu ve etik değerler gibi unsurlardan etkilenmektedir. Aşağıda, bu unsurlarla ilgili olarak bazı açıklamalara yer verilmektedir.

3.1.1 Risk Yönetim Felsefesi: Risk yönetimi felsefesi, strateji geliştirmekten günlük faaliyetlerin yapılmasına kadar işletmenin yaptığı her şeyde riski nasıl değerlendirdiğini şekillendiren ortak inanç ve davranışların bir araya gelmesi ile oluşur. İşletme risk yönetim felsefesi, kurum kültürünü ve işletmeyi etkileyen değerlerini tanımlar; bununla birlikte alınması kararlaştırılan riskler ve risklerin nasıl karşılandıkları da dahil olmak üzere kurumsal risk yönetiminin unsurlarını etkiler.

Kurumsal risk yönetimi, işletmedeki her bir personelin riskler konusunda farkındalığa sahip olması ve bu düşünceyi faaliyet süreçlerine yansıtabilmesiyle mümkün olabilmektedir. İşletmelerde kurumsal risk yönetimi felsefesi, risklerden korkmak ve kaçmaktan çok; risklerin bilinçli bir şekilde alınmasını ve etkin olarak yönetilmesi yönünde geliştirilmelidir.

3.1.2 Risk İştahı: Risk iştahı, işletmenin almaya istekli olduğu risk büyüklüğünün ifadesidir. Bu ise işletmenin stratejik seçimleri ve risk yönetim felsefesiyle yakından ilişkilidir. Yönetim, vizyon ve misyonun başarılması için kurumsal seviyede risk miktarını belirler. Bu risk miktarı, politika ve prosedürlerde de yer alır. Risk iştahı dikkate alınarak risk toleransı için sınırlar oluşturulur (amaçlar çerçevesinde kabul edilebilir sapma miktarı belirlenir).

Kurumlar, risk iştahı yüksek, orta, düşük gibi nitelik bakımından veya büyüme hedeflerini ve risk getirisini yansıtip dengeleyerek nicelik bakımından sınıflandırılabilir. Aşağıda, perakende sektöründen bir kurumun strateji, hedef, risk iştahı ve risk toleransını nasıl kurduğu gösterilmiştir.

MİSYON		
Kurumun Faaliyet Gösterdiği Bölgelerde Yüksek Kalite Tüketici Mamullerinin Tedariğinde Lider Olmak		
Stratejik Hedefler Ürünlerimizi satabilecek perakendecilerin satışlarının %25'ini tedarik etmek.	İlgili Hedefler Belirlenen ürünün bir yıl içinde üretimini %15 arttırmak. Bütün üretim bölümlerindeki çalışan sayısını 200 kişi arttırmak.	Risk İştahı Varlık, insan ve süreçlere yapılacak yatırımın önemli miktarda sermaye yatırımı gerektirdiği kabul edilir. Artan pazar payı ile rekabetin artacağı kabul edilir. Ürün kalitesinde düşme kabul edilmemektedir.
RİSK TOLERANSI		
Ölçüm Pazar payı Üretim Miktarı İşe alınan kişi sayısı	Hedef %25 150.000 birim 200 kişi	Tolerans-Makul Aralık %23-%30 +10.000/7.500 +20/-15

3.1.3 Yönetim Kurulu: Yönetim kurulu, özellikle, işletmenin stratejik risklerle ilgili olarak maruz kaldığı risklerin belirlenmesi, hissedarlara güven verilmesi ve kriz yönetimi ile iç ortamın yeniden organize edilmesinden sorumludur.

3.1.4 Etik Değerler: Yönetim yaklaşımı açısından değerlendirildiğinde, Enron, Global Crossing, Tyco gibi işletme skandalları etik olmayan davranışların sonuçları olarak ortaya çıkmıştır. Nitekim, bu sonuçlar risk yöneticileri açısından oldukça önemli sonuçlar doğurmakla birlikte bu sonuçlar, itibar kaybı, yasal cezalar, işten çıkarmalar, piyasa değerinde ve kredi derecelendirmelerinde düşüşler

olmaktadır. Bu açıdan bakıldığında etik davranışlar, yöneticilerin kararları sonrasında meydana gelen olumlu ya da olumsuz çıktılarla ilgilidir. Kısacası etik, hem risk hem de risk yönetiminin konusudur.

3.2 Hedef Belirleme

Yönetim, başarısını etkileyecek olayları tanımlamadan önce belirli hedeflere sahip olmalıdır. Kurumsal risk yönetimi, yönetimin hedefleri belirleme süreci ve belirlenen hedeflerin işletmenin misyon ve risk iştahlılığı ile uyumlu olması doğrultusunda bir güvence sağlamaktadır.

COSO'nun 2004'te yayınlamış olduğu kurumsal risk yönetimi çerçevesine göre işletmelerin hedefleri dört grupta toplanmaktadır. Bunlar, stratejik, faaliyet, raporlama ve uyumluluk hedefleri olarak sıralanabilir.

Stratejik risk, piyasadaki önemli değişmelere karşı işletme stratejisinde yapılacak yanlış bir seçiminin, işletme faaliyetlerinin sona ermesine neden olacak kadar tehlikeli sonuçlar doğurmasıdır. İşletmelerin maruz kalabileceği stratejik riskler arasında proje, müşteri, rakip, marka, sıfır kar ve durgunluk riskleri gösterilebilmektedir.

Faaliyet hedefleri, işletmelerin müşteri memnuniyeti, ürün geliştirme, ürün hatalarını en aza indirme, tedarik zinciri ile ilgili meydana gelebilecek aksaklıklar, kurumsal liderliğe ilişkin sorunlar, işletme bilgisayar sisteminde meydana gelebilecek sorunlar ve çalışan hilelerinin önlenmesi ile ilgilidir.

Raporlama hedefleri, iç kontrol yapısında yayınlanan finansal bilgilerin güvenilirliği olarak tanımlanmıştır. İşletmenin raporlama hedeflerinin, paydaşların etik bilgilendirmeden kaynaklanabilecek hatalı karar vermenin önüne geçme yönünde finansal ve finansal olmayan bilgiler şeklinde geliştirildiği kabul edilebilir.

3.3 Risklerin Tanımlanması

Belirli bir strateji ya da hedefi olmayan kurumların, rekabetçi yapı içerisinde hangi tür risklere maruz kalacağını kesin olarak bilinmesi mümkün olmamaktadır. Risk tanımlama aşamasında kurumlar, hedeflerine ulaşabilmelerine ve sürdürülebilirliklerine nelerin engel olabileceği konusunda kapsamlı bir inceleme yapmalıdırlar.

3.4 Risklerin Değerlendirilmesi

Kurumsal risk yönetiminde risklerin tespit edilmesinden sonraki aşama, risklerin etkilerinin değerlendirme aşamasıdır. Risklerin değerlendirilmesi sürecinde, geleneksel ve finansal risk yönetiminden farklı olarak işletmeyi olumlu ya da olumsuz etkileyebilecek tüm riskler bir arada ele alınmaktadır.

Risklerin değerlendirilmesi aşaması, kurumun karşılaştığı tüm risklerin öncelik sırasına konması işlemidir. Bu aşamada öncelikle, her bir riskin kuruma vereceği ekonomik etki, nitel, nicel ve yarı nitel yarı nicel yöntemlerle ölçülmektedir. Daha sonra ölçülen riskler, risk haritaları yardımıyla değerlendirmeye tabi tutulmaktadır.

3.4.1 Nitel (Kalitatif) Analiz: Nitel analiz, olayların potansiyel etkilerinin derecesini ve bunların ortaya çıkma olasılıklarını, sözcüklerden oluşan ölçekler üzerinden, analizi gerçekleştirenlerin bireysel yargıları ile ortaya çıkan sonuçlar ile ifade etmektedir. Nitel tahmin yöntemleri arasında en çok kullanılanlar, olasılık-etki analizleri ile risk haritalarıdır.

Olasılık-etki analizleri, herhangi bir proje, ticari girişim ya da kurumsal performansı etkileme olasılığı bulunan risk faktörlerini önceliklendirmek için kullanılır. Tespit edilen risk faktörleri, işletmenin büyüklük ya da faaliyetlerinin karmaşıklık düzeyine göre değişebilmektedir

Tablo: Olasılık ve Etki Matrisi Yapısı

OLASILIK	ŞİDDET				
	Çok Önemsiz	Önemsiz	Orta Derece	Ciddi	Çok Ciddi
Çok Küçük	Düşük	Düşük	Düşük	Orta	Orta
Küçük	Düşük	Düşük	Orta	Orta	Orta
Orta Derece	Düşük	Orta	Orta	Orta	Yüksek
Yüksek	Orta	Orta	Orta	Yüksek	Yüksek
Çok Yüksek	Orta	Orta	Yüksek	Yüksek	Yüksek

3.4.2 Yarı Nicel Analiz: Yarı nicel tahmin yöntemlerinde, önce nitel değerlendirmelere sayılar atanır; daha sonra atanan numaralar yardımıyla risk skorları oluşturulur. Risk analistleri, olasılık-etki matrisi üzerindeki her bir nitel değerlendirmeye belirli bir numara atayarak dönüştürme işlemi gerçekleşmiş olur.

Tablo: Etki- Olasılık ve Risk Skoru

Etki	Skor	Olasılık	Skor
Çok Yüksek	1000	Çok sık (>%50)	100
Yüksek	200	Sık (%5-50)	50
Orta	50	Orta (%5-%20)	25
Çok Az	10	Uzak Olasılık (%1-%5)	5
Önemsiz	1	Çok az (<%1)	1

Risk Skoru	
Çok Yüksek	>5000
Yüksek	5000-500
Orta	500-50
Düşük	<50

3.4.3 Nicel Analiz: Nicel değerlendirmeler, veri tabanları, istatistiki yöntemler ya da bilgisayar programları aracılığı ile yapılmaktadır. Nicel analizde kullanılan yöntemler, olasılık yaklaşımları, senaryo analizleri, simulasyonlar, riske maruz değer ve karar ağacı gibi yöntem olarak sıralanabilir.

3.5 Risk Tutumu

Risklerin değerlendirilmesine yönelik faaliyetlerin tamamlanmasının ardından risklere verilecek tepkiler belirlenmektedir. Risk alma istekliliği doğrultusunda kurumlar, belirli risk yanıtları geliştirerek, risklerin olumsuz etkilerini gidermeye, olumlu etkilerinden de faydalanma yoluna gitmektedir.

Kurumlar, karşılaşılabilecekleri her türlü risk ile ilgili değerlendirmelerin ardından, dört farklı yolla risk karşısındaki yaklaşımlarını belirleyebilirler. Bunlar, kaçınma, transfer etme (paylaşma), azaltma ve kabul etme tutumları olarak dört grupta toplanabilir.

3.6 Kontrol Faaliyetleri

Yönetim, risklere karşı hangi tutumların geliştirileceğini belirledikten sonra, risklerin uygun biçimde yönetilip yönetilmediğine ilişkin kontrol faaliyetleri geliştirmektedir.

Kontrol faaliyetleri, yönetimin, risklere karşı geliştirilen tutumlardan emin olabilmek için geliştirdiği politika ve prosedürler olarak tanımlanmaktadır. Kontrol faaliyetlerinin risk tutumları ile bütünleştirilmesi gerekmektedir.

3.7 Bilgi ve İletişim

Yönetim ve çalışanlar, risklerden korunmak amacıyla geliştirilen çözüm önerileri hakkında yeterli düzeyde bilgi sahibi olmak zorundadırlar. Bu bağlamda, kurumdaki her bir görev alanını ilgilendiren bilgiler, herhangi bir şüpheli duruma yer bırakmayacak şekilde açık ve ilgililerin istediği zamanda ulaşabilmesine olanak sağlayacak biçimde hazırlanmış olmalıdır.

Yönetim, çalışanların sorumlulukları doğrultusunda belirli iletişim kanalları sağlamakla görevlidir. Bu kanallar, kurumun risk yönetim felsefesi ve yetki ve sorumlulukları açık bir şekilde içermelidir. Süreç ve prosedürler hakkındaki iletişim, istenen risk kültürü ile desteklenmelidir. Bu bağlamda iletişim, kurumda düzgün işleyen bir ortam sağlanmasına yardımcı olmakta ve kurumsal risk yönetiminin diğer bileşenlerine katkı sağlamaktadır.

3.8 İzleme

İzleme, kurumsal risk yönetimi aşamalarının sekizincisi ve sonuncusudur. Bu aşamada, kurumsal risk yönetimi uygulamalarının tamamı, yönetim tarafından takip edilmekte ve gerektiği yerlerde düzeltmeler yapılmaktadır.

İzleme faaliyeti, yönetim tarafından sürekli sürdürülen bir süreç olduğu gibi farklı dönemlerde ya da her iki durumun karşımı şeklinde de yürütülebilmektedir. Farklı dönemlerde yapılan izlemelerin kapsam ve sıklığı, sürekli yapılan izleme faaliyetlerinin etkinliğine bağlı olarak değişiklik göstermektedir.

4. Kurumsal Risk Yönetiminin Faydaları

Bir kurumsal risk yönetim sisteminin oluşturulması kararı verilirken şu faydalar beklenmelidir:

- Karar almanın ve planlamanın daha özenli hazırlanması ve daha emin temellere oturtulması,
- Karlılığın artması,
- Sürprizlerin minimize edilmesi ve daha hazırlıklı olunması,
- Stratejilerin daha sağlıklı belirlenmesi,
- Yatırımcıların ilgisinin artması,
- Daha etkin risk bilgisine daha çabuk ulaşılması,
- Birimler arası iletişimin ve iş birliğinin arttırılması,
- Fırsatların ve tehditlerin daha iyi tespit edilmesi,

- Belirsizlikten ve değişkenlikten değer yaratılması,
- Rekabet gücünün artması,
- Reaktif yerine proaktif yönetim yapılabilmesi,
- Kaynakların daha etkin tahsisi ve kullanımı,
- Sermayenin iş birimleri arasında daha etkin dağılımının sağlanması,
- Olayların daha iyi yönetilmesi ve zararların azaltılması,
- Menfaat sahiplerinin güveninin ve itimadının geliştirilmesi,
- Kanun ve mevzuatlara uygunluğun sürekliliğinin sağlanması,
- Performansın risk odaklı takip edilmesi,
- İşletme kurumsal yönetiminin iyileştirilmesi şeklindedir.

Kurumsal risk yönetiminin işletmeye sağladığı fayda, işletmenin özelliklerine ve KRY uygulamalarının etkinliğine son derece bağlıdır. Bu sebeple, yukarıda listelenen her bir faydanın her işletmede görülmesini beklememek gerekir. Daha önce ifade edildiği gibi, eğer işletme KRY ile ilgili hedeflerini sağlıklı bir biçimde belirlemiş, sistemini bu hedeflere uygun bir şekilde geliştirmiş ve faaliyetlerini bu sistemlere paralel bir şekilde entegre etmiş ise KRY uygulamalarından en yüksek faydayı sağlanması beklenmektedir.